

Κείμενο απάντησης στη «λαϊκή συνέλευση Εξαρχείων»

Το άνοιγμα της κατάληψης μας στην περιοχή των Εξαρχείων αποσκοπεί στην ενδυνάμωση της αντικρατικής πάλης και την δημιουργία συντροφικών και αγωνιστικών σχέσεων με τους ανθρώπους που δραστηριοποιούνται στην περιοχή και αλληλέγγυους. Τα αγωνιστικά μας προτάγματα δεν θα μπορούσαν να μην θέτουν άμεσα την απελευθέρωση του εδάφους, εντός της γειτονιάς που δραστηριοποιούμαστε, από το κράτος και το κεφάλαιο. Η θέση αυτή ήταν δεδομένη από την πρώτη μέρα που καταλήφθηκε το κτίριο μέχρι σήμερα. Ο συλλογικός χώρος που δημιουργήσαμε με την κατάληψη του κτιρίου αποτελεί ήδη κέντρο αγώνα που στεγάζει δραστηριότητες στη βάση της αυτοοργάνωσης εντός της περιοχής που παρεμβαίνουμε, με σαφή θέση ενάντια στους κρατικούς θεσμούς και την εκμετάλλευση. Με αυτά τα προτάγματα καλέσαμε άλλα εγχειρήματα σε δημόσια διαδικασία, για την υπεράσπιση μιας γειτονιάς αγώνων από τους μισθοφόρους της εξουσίας την περασμένη 6η Δεκέμβρη, ημέρα δολοφονίας του αναρχικού Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από μπάτσους και διάχυσης της εξεγερτικής ανάγκης.

Στο κείμενο που γράψαμε και μοιράσαμε σε όλη την γειτονιά κατά την προετοιμασία της κινητοποίησης, από κοινού με άλλη μια αναρχική συλλογικότητα που στεγάζεται σε κατάληψη στην περιοχή, προτάξαμε την οργανωμένη υπεράσπιση του κοινού μας χώρου από την κρατική καταστολή:

«Η οργάνωση μιάς επιθετικής περιφρούρησης γειτονιάς για το σπάσιμο της κρατικής πολιορκίας δεν είναι έργο κάποιας μίας και μόνο κοινωνικής ομάδας. Είναι υπόθεση και δυνατότητα όλων των κατοίκων και των επισκεπτών της γειτονιάς που βάλλονται από την καταπίεση και την εκμετάλλευση.»

Η συστράτευση με συλλογικότητες, αυτοοργανωμένες δομές και ευρύτερα, ανθρώπους που κινούνται στην γειτονιά και την αντιλαμβάνονται ως τόπο σύγκρουσης με την εξουσία, επιχειρήθηκε με μια ανοιχτή διαδικασία-απεύθυνση αποσκοπώντας στην συνέχιση του αγώνα ενάντια στην καταστολή. Από θέση συνέπειας επισημάνουμε ως απαραίτητη την οικειοποίηση από τους εξεγερμένους όλων των μέσων που συμβάλουν στην προοπτική της αναρχίας και της ελευθερίας.

Την 6η Δεκέμβρη, μέρα μνήμης και συνέγερσης, ο καθένας έδειξε από ποια μεριά του κοινωνικού ανταγωνισμού στέκεται. Την ίδια ώρα που ξεκινούσε η πορεία στο κέντρο της Αθήνας, η γειτονιά των Εξαρχείων οχυρώθηκε με ισχυρά οδοφράγματα για την αποτροπή καταδρομικών επιθέσεων από τους λακέδες του νόμου και της τάξης. Στο διάστημα των ωρών που τα οδοφράγματα φρουρούνταν από ένα πλήθος οργανωμένων και άλλων συντρόφων, το κράτος για πρώτη φορά και παρά τις επίμονες προσπάθειές του δεν κατάφερε να μας αποσπάσει ούτε μέτρο εδάφους. Όταν πλέον η οργανωμένη περιφρούρηση είχε αποχωρήσει και ο κόσμος στους δρόμους είχε αραιώσει, οι ένστολοι βασανιστές πραγματοποίησαν εκδικητικές εισβολές, τραυματίζοντας και συλλαμβάνοντας ανθρώπους στον σωρό, όπως έκαναν και στην ευρύτερη περιοχή του κέντρου, με χαρακτηριστικό παράδειγμα του διαδηλωτή που συνελλήφθη στο Πεδίο του Άρεως και υπέστη σοβαρό κάταγμα γονάτου.

Λίγες μέρες μετά την 6η Δεκέμβρη, η «λαϊκή συνέλευση Εξαρχείων» εξέδωσε ανακοίνωση σχετικά με τα γεγονότα της βραδιάς εκείνης. Το κείμενο αυτό προσκαλεί την καταστολή, χρησιμοποιώντας ποινικούς όρους («...εμπνευστές, ηθικοί και φυσικοί αυτουργοί...») και στοχοποιώντας συλλογικότητες που τοποθετήθηκαν ανοιχτά μέσα στην γειτονιά σχετικά με την καταστολή την μέρα εκείνη και ευρύτερα όσους συνέβαλαν στην προετοιμασία της περιφρούρησης.

Θα πρέπει να καταστεί σαφές το τι υποστηρίζει η μάζωξη αυτή. Μοναδικό μέλημά τους είναι τα επιχειρηματικά και γενικότερα τα ιδιωτικά συμφέροντα στην περιοχή. Τι σημαίνει η φράση «κόστος των καταστροφών, κόστος που πληρώνουν πάντα οι ίδιοι, οι κάτοικοι, οι εργαζόμενοι και γενικώς όλοι οι φορολογούμενοι»; Σημαίνει ότι οι εν λόγω ιδιώτες κόπτονται για τις περιουσίες και τα λεφτά των προνομιούχων μικροαστών. Επίσης, σημαίνει ότι αποδέχονται το ληστρικό καθεστώς

της φορολογίας. Επιπλέον, δίνουν άλλοθι στην εκμετάλλευση των εργαζόμενων από τα αφεντικά των μαγαζιών με πρόσχημα κάποιες καταστροφές. Η αναφορά «στα σπασμένα τζάμια και μάρμαρα» παραπέμπει στην δήλωση του κκε που τα έδωσε όλα για την αντιεξέγερση το 2008: «Όταν κάνουμε εμείς επανάσταση δεν θα σπάσει ούτε τζάμι».

Το κείμενο αναπαράγει την πλέον συντηρητική αφήγηση γύρω από την έννοια κάτοικος, περιγράφοντας μια φανταστική ομοιόμορφη κατηγορία ιδιωτικών συμφερόντων, απέναντι στην οποία ότι είναι ξένο είναι εχθρικό. Ποιά λοιπόν η διαφορά αυτών των πολιτικάντηδων που αντιλαμβάνονται εκείνους που αγωνίζονται ως ξένους για τη γειτονιά, που έρχονται για να «κανιβαλίσουν» και να «εκτονωθούν», των μικροαστών που σαν κατοχικοί δοσίλογοι δείχνουν τους εξεγερμένους στους εξουσιαστικούς μηχανισμούς, από τα πιο ρατσιστικά κομμάτια της ελληνικής κοινωνίας και την προσπάθεια των φασιστών να μετατρέψουν τις γειτονιές σε εστίες στράτευσης πίσω από την καταστολή; Απαντάμε: απολύτως καμία.

Στην πραγματικότητα που συνδιαμορφώνουμε -κάτοικοι και μη- απελευθερώνοντας εδάφη από τον κανιβαλισμό της κυριαρχίας, οι γειτονιές ζωντανεύουν ακριβώς επειδή αυτοί που μέχρι χθες ήταν αποκλεισμένοι σε εθνικά, τοπικά, πολιτισμικά και ατομικά σύνορα, συναντιούνται στον κοινό αγώνα και επιχειρούν να συνοργανωθούν με όρους αυτοοργάνωσης, ισότητας και ελευθερίας. Ειδικά τα Εξάρχεια αποτελούν μέσα από την ιστορική δυναμική τους έναν σταθμό αντίστασης και πολιτικής ζύμωσης για την αθηναϊκή μητρόπολη, τον ελλαδικό χώρο και για όλο τον πλανήτη. Η ανοιχτότητα και η πολυμορφία αυτής της κινητικότητας τρέφει την έμπρακτη απόπειρα ρήξης με την εξουσία. Κομμάτι της παραπάνω διάδρασης είναι και ένα σύνολο κατοίκων της γειτονιάς που συμμετείχαν στην επιθετική περιφρούρησή της στις 6 Δεκέμβρη.

Σε ότι αφορά τη θέση της αντι-λαϊκής συνέλευσης για τον αντικατασταλτικό αγώνα, η εισηγητική δήλωση στο λόγο που εκφράζουν παρουσιάζει την επέτειο της δολοφονίας ως αφορμή για κανιβαλισμό. Νέοι αγωνιστές, όπως ο Γρηγορόπουλος και ο Καλτεζάς, (οι οποίοι δεν ήταν κάτοικοι Εξαρχείων) απαξιώνονται ως «φαντασμένοι εξεγερτικοί» και «εξουσιαστές που εκτονώνονται στην περιοχή». Σε αυτό το σημείο ταυτίζονται με την προσπάθεια συστηματικής στοχοποίησης των εξεγερμένων ως αντικοινωνικά στοιχεία με ιδιοτελή συμφέροντα, από το καθεστώς και τους δημοσιογράφους του, όπως είχαμε καταγράψει και στο κείμενο πριν τις 6 Δεκέμβρη. Αυτή η αφήγηση για την επέτειο και η συνδεδεμένη δεικτική ερμηνεία του λόγου μας διαμορφώνουν το υπόβαθρο για την πρόσκληση της καταστολής.

Η αντίληψη τους σχετικά με την πάλη ενάντια στους ένοπλους μηχανισμούς του κράτους, τις δολοφονίες αγωνιστών, την καθημερινή βία που ασκείται στους καταπιεσμένους και συγκεκριμένα εκείνη που χρησιμοποιήθηκε στις 6 του Δεκέμβρη (συλλήψεις, προφυλακίσεις, τραυματισμοί, ευθείες βολές δακρυγόνων και πλαστικές σφαίρες) συνοψίζονται με την λέξη «παιχνίδι». Δηλώνοντας υποκριτικά ότι οι καταστροφές περιουσιών πυροδοτούν την καταστολή στη γειτονιά, της δίνουν επιπλέον άλλοθι. Πουθενά βέβαια δεν αναφέρουν την πραγματική καταστροφή πάνω στα κορμιά όσων αντιστέκονται. «*Εσείς μιλάτε για ζημιές, εμείς μιλάμε για ζωές*».

Η ιδιοτέλεια, η αναισθησία και η δουλικότητά τους αποκαλύπτονται σε όλο το κανιβαλικό βάθος τους, όταν δηλώνουν ευθαρσώς ότι η μοναδική έγνοια τους σε σχέση με τον χημικό πόλεμο είναι να μην στρέφεται παραπλεύρως και εξαιτίας των ξενόφερτων πάνω στους κλειδαμπαρωμένους ιδιώτες. Εδώ θέλουν ησυχία, τάξη και ασφάλεια, οπότε, λένε στους εξεγειρόμενους, «να πάτε να σας βομβαρδίσουν αλλού (και καλά σας κάνουν)». Ακριβώς όπως τονίσαμε στο κάλεσμα για τις 6 Δεκέμβρη: **«Του Κορκονέα του όπλισαν οι κλειστές πόρτες».**

Τελικά, η αναφορά τους στις έννοιες «αγώνας», «ιστορία», «επανάσταση» και «αντεξουσία» είναι κενή, ώστε να λεηλατηθεί και να αμαυρωθεί η σύγκρουση που έχει δοθεί επί δεκαετίες κόντρα σε κράτος, θεσμούς και εξουσιαστικές δομές.

Η απάθεια τους σε σχέση με την καταστολή, τη μνήμη και την αυτοοργάνωση

της γειτονιάς και όχι μόνο, είχε φανεί ήδη από την άρνηση τους να παρεβρεθούν στην ανοιχτή εκδήλωση-συζήτηση στις 3 Δεκεμβρίου στην πλατεία Εξαρχείων και να θέσουν κατά πρόσωπο τους προβληματισμούς τους όσον αφορά τον αντικατασταλτικό αγώνα. Είναι σαφές ότι ήδη είχαν μοιράσει ρόλους με όρους κρατιστικούς και ταξικούς (πρόσκληση για καταστολή και υπεράσπιση ιδιοκτησιακών συμφερόντων), κρατώντας για τον εαυτό τους τον ρόλο του παρατρεχάμενου της αστυνομίας.

Βέβαια, τα προηγούμενα χρόνια (όταν ο σύριζα δεν ήταν στην κυβέρνηση) η συγκεκριμένη συνέλευση διατηρούσε μια κάποια επαφή με το δρόμο. Τι άλλαξε; Σίγουρα δεν αυξήθηκαν οι άστοχες ενέργειες, καθώς η οργανωμένη περιφρούρηση ενέπνευσε με τη δράση της και τις προτροπές της, έτσι ώστε η οργή να κατευθυνθεί στις διμοιρίες των ματ. Επίσης, είναι σαφές πως ούτε μειώθηκε η επιθετικότητα και η προκλητικότητα της καταστολής. Αυτό που άλλαξε ήταν τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της αντίστασης μέσα στη γειτονιά και της δύναμης των εξεγερμένων. Αυτό είναι και το γεγονός που ενοχλεί περισσότερο το καθεστώς και τα τσιράκια του: η αναβάθμιση των πολιτικών ζυμώσεων, της μαχητικής οργάνωσης και πρακτικής και του βιώματος-εμπειρίας όσων κράτησαν τα οδοφράγματα.

Η απάντηση τους κράτους ήταν άμεση. Από την επόμενη κιόλας μέρα εντάθηκε η παρουσία ειδικών μονάδων σε δρόμους των Εξαρχείων, με σκοπό να τρομοκρατηθούν κάτοικοι και θαμώνες, αλλά κυριώς όσοι δρουν πολιτικά στην περιοχή. Η επίθεση αυτή δεν πρέπει να μείνει αναπάντητη. Ήδη σύντροφοι μη δεχόμενοι στρατοκρατούμενα στενά και δρόμους έχουν προβεί σε κινήσεις άμεσης δράσης ενάντια στο καθεστώς φόβου που επιχειρείται να δημιουργηθεί.

Η καταδοτική ανακοίνωση της «λαϊκής συνέλευσης Εξαρχείων» στοχοποιεί ξεκάθαρα τον αναρχικό αγώνα, τις συλλογικότητες που πήραν ανοιχτή θέση ενάντια στην καταστολή και γενικότερα κάθε εξεγερμένο υποκείμενο. Η ρουφιάνικη αυτή πράξη πρέπει να απαντηθεί από όλους όσοι βρίσκονταν στο δρόμο στις 6 του Δεκέμβρη και μάχονταν τις κατασταλτικές δυνάμεις, αλλά και όσους αντιλαμβάνονται τον εαυτό τους ως μέρος του κοινού αγώνα ενάντια σε κάθε εξουσία.

Συμπερασματικά, το επιχειρησιακό σχέδιο των κρατικών επιτελείων κατέρρευσε στις 6 Δεκέμβρη και κατ' αυτό τον τρόπο θα παρασύρει στον πάτο και την πολιτικάντικη σαβούρα. Όπως δεν αφήσαμε σπιθαμή γης στους ένστολους φασίστες, έτσι δεν θα αφήσουμε χώρο και στους κλακαδόρους τους.

Ως πρώτο βήμα καλούμε σε ανοιχτή συζήτηση σχετικά με τον τρόπο αντιμετώπισης των ρουφιάνων της «λαϊκής συνέλευσης Εξαρχείων» και του κατάπτυστου κειμένου τους. Άλλωστε και το ίδιο το φιλοθεσμικό αυτό γκρουπούσκουλο ζήτησε από όλες τις συλλογικότητες, τις ομαδοποιήσεις και τις καταλήψεις της γειτονιάς να πάρουν θέση σχετικά με την οργανωμένη περιφρούρηση της 6ης Δεκέμβρη. Είναι πράγματι ευκαιρία ο α/α χώρος να δείξει τα αντανακλαστικά του ενάντια σε καταδοτικά σκουπίδια.

ΣΤΑ ΦΛΕΓΟΜΕΝΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙΓΕΤΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΑΝΙΒΑΛΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ GARE
Καλλιδρομίου 74, Εξάρχεια

Γενάρης 2017